

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 40

Rozeslána dne 28. srpna 2002

Cena Kč 27,80

O B S A H:

90. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Úmluvy o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorších forem dětské práce (Úmluva č. 182)
 91. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o spolupráci policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech
 92. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o propojení české dálnice D5 a německé dálnice A6 na společných státních hranicích výstavbou hraničního mostu
-

90

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. června 1999 byla v Ženevě na 87. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorších forem dětské práce (Úmluva č. 182).

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a schválil ji podle článku 39 odst. 4 Ústavy České republiky jako mezinárodní smlouvu o lidských právech a základních svobodách ve smyslu článku 10 Ústavy České republiky. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikace Úmluvy Českou republikou byla zapsána generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce dne 19. června 2001.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 10 odst. 1 dne 19. listopadu 2000. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 19. června 2002.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlášují současně.

CONVENTION NO. 182**CONVENTION CONCERNING THE PROHIBITION AND IMMEDIATE ACTION FOR
THE ELIMINATION OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 87th Session on 1 June 1999, and

Considering the need to adopt new instruments for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, as the main priority for national and international action, including international cooperation and assistance, to complement the Convention and the Recommendation concerning Minimum Age for Admission to Employment, 1973, which remain fundamental instruments on child labour, and

Considering that the effective elimination of the worst forms of child labour requires immediate and comprehensive action, taking into account the importance of free basic education and the need to remove the children concerned from all such work and to provide for their rehabilitation and social integration while addressing the needs of their families, and

Recalling the resolution concerning the elimination of child labour adopted by the International Labour Conference at its 83rd Session in 1996, and

Recognizing that child labour is to a great extent caused by poverty and that the long-term solution lies in sustained economic growth leading to social progress, in particular poverty alleviation and universal education, and

Recalling the Convention on the Rights of the Child adopted by the United Nations General Assembly on 20 November 1989, and

Recalling the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up, adopted by the International Labour Conference at its 86th Session in 1998, and

Recalling that some of the worst forms of child labour are covered by other international instruments, in particular the Forced Labour Convention, 1930, and the United Nations Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery, 1956, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

PŘEKLAD

ÚMLUVA Č. 182

ÚMLUVA O ZÁKAZU A OKAMŽITÝCH OPATŘENÍCH K ODSTRANĚNÍ NEJHORŠÍCH
FOREM DĚTSKÉ PRÁCE

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

která byla svolána Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy, a tam se sešla 1. června 1999 na svém 87. zasedání,

uvažujíc o potřebě přijmout nové instrumenty k zákazu a odstranění nejhorších forem dětské práce jako hlavní prioritu pro opatření na národní i mezinárodní úrovni včetně mezinárodní spolupráce a pomoci, jakož i o potřebě doplnit Úmluvu a Doporučení týkající se minimálního věku pro vstup do zaměstnání z roku 1973, které zůstávají základními instrumenty o dětské práci, a

uvažujíc o tom, že účinné odstranění nejhorších forem dětské práce vyžaduje okamžité a komplexní jednání, berouc v úvahu význam bezplatného základního vzdělání a potřebu vyloučit děti, kterých se to týká, ze všech takových forem práce a zajistit jim rehabilitaci a sociální reintegraci, přihlížejíc přitom k potřebám jejich rodin, a

připomínajíc rezoluci týkající se odstranění dětské práce, přijatou Mezinárodní konferencí práce na jejím 83. zasedání v roce 1996, a

uznávajíc, že dětská práce je do značné míry zapříčiněna chudobou, a že dlouhodobé řešení spočívá v trvalém ekonomickém růstu, který vede k sociálnímu pokroku, zejména ke zmírnění chudoby a k všeobecnému vzdělání, a

připomínajíc Úmluvu o právech dítěte přijatou Valným shromážděním Organizace spojených národů 20. listopadu 1989, a

připomínajíc Deklaraci MOP o základních principech a právech v práci, která byla přijata Mezinárodní konferencí práce na jejím 86. zasedání v roce 1998, a její následný proces, a

připomínajíc, že některé z nejhorších forem dětské práce jsou pokryty jinými mezinárodními instrumenty, zejména Úmluvou o nucené práci z roku 1930 a Dodatkovou úmluvou OSN o zrušení otroctví, obchodu s otroky a institucí a praktik podobných otroctví z roku 1956, a

rozhodnuvši se přijmout určité návrhy týkající se dětské práce, které jsou čtvrtým bodem pořadu jednání tohoto zasedání, a

stanovíc, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy;

přijímá dne 17. června roku 1999 následující Úmluvu, která může být označována jako Úmluva o nejhorších formách dětské práce, 1999.

Article 1

Each Member which ratifies this Convention shall take immediate and effective measures to secure the prohibition and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency.

Article 2

For the purposes of this Convention, the term *child* shall apply to all persons under the age of 18.

Article 3

For the purposes of this Convention, the term *the worst forms of child labour* comprises:

- (a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;
- (b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;
- (c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties;
- (d) work which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the health, safety or morals of children.

Article 4

1. The types of work referred to under Article 3(d) shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, taking into consideration relevant international standards, in particular Paragraphs 3 and 4 of the Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999.

2. The competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, shall identify where the types of work so determined exist.

3. The list of the types of work determined under paragraph 1 of this Article shall be periodically examined and revised as necessary, in consultation with the organizations of employers and workers concerned.

Article 5

Each Member shall, after consultation with employers' and workers' organizations, establish or designate appropriate mechanisms to monitor the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 6

1. Each Member shall design and implement programmes of action to eliminate as a priority the worst forms of child labour.

2. Such programmes of action shall be designed and implemented in consultation with relevant government institutions and employers' and workers' organizations, taking into consideration the views of other concerned groups as appropriate.

Článek 1

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, přijme jako záležitost, která nesnese odkladu, okamžitá a účinná opatření k zajištění zákazu a odstranění nejhorších forem dětské práce.

Článek 2

Pro účely této Úmluvy se výraz „dítě“ vztahuje na všechny osoby mladší 18 let.

Článek 3

Pro účely této úmluvy výraz „nejhorší formy dětské práce“ zahrnuje:

- a) všechny formy otroctví nebo praktik podobných otroctví, jako je prodej a obchodování s dětmi, poddanství pro dluhy a nevolnictví a nucená nebo povinná práce, včetně nuceného nebo povinného najímání dětí k účasti v ozbrojených konfliktech;
- b) užívání, získávání nebo nabízení dítěte k prostituci, k výrobě pornografie nebo pro pornografická představení;
- c) užívání, získávání nebo nabízení dítěte k nezákonným činnostem, zejména k výrobě a obchodování s drogami tak, jak jsou definovány v příslušných mezinárodních smlouvách;
- d) práci, která svou povahou nebo okolnostmi, za nichž je vykonávána, je schopna poškodit zdraví, ohrozit bezpečnost nebo morálku dětí.

Článek 4

1. Vnitrostátní zákony nebo nařízení nebo kompetentní orgán, po konzultaci s příslušnými organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, určí druhy prací uvedených v článku 3 písm. d), berouce v úvahu relevantní mezinárodní standardy, zejména články 3 a 4 Doporučení o nejhorších formách dětské práce, 1999.

2. Kompetentní orgán po konzultaci s příslušnými organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků určí, kde se takové druhy prací vyskytují.

3. Seznam druhů prací určených podle odstavce 1 tohoto článku bude po konzultaci s příslušnými organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků pravidelně přezkoumáván a revidován tak, jak to bude nutné.

Článek 5

Každý členský stát, po konzultaci s organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, ustanoví nebo určí vhodné mechanismy ke kontrole implementace ustanovení, která provádějí tuto úmluvu.

Článek 6

1. Každý členský stát navrhne a zavede, jako svou prioritu, akční programy k odstranění nejhorších forem dětské práce.

2. Takové akční programy budou navrženy a zavedeny v konzultaci s příslušnými vládními institucemi a organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, berouce v úvahu, bude-li to vhodné, názory dalších dotčených skupin.

Article 7

1. Each Member shall take all necessary measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions giving effect to this Convention including the provision and application of penal sanctions or, as appropriate, other sanctions.
2. Each Member shall, taking into account the importance of education in eliminating child labour, take effective and time-bound measures to:
 - (a) prevent the engagement of children in the worst forms of child labour;
 - (b) provide the necessary and appropriate direct assistance for the removal of children from the worst forms of child labour and for their rehabilitation and social integration;
 - (c) ensure access to free basic education, and, wherever possible and appropriate, vocational training, for all children removed from the worst forms of child labour;
 - (d) identify and reach out to children at special risk; and
 - (e) take account of the special situation of girls.
3. Each Member shall designate the competent authority responsible for the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 8

Members shall take appropriate steps to assist one another in giving effect to the provisions of this Convention through enhanced international cooperation and/or assistance including support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

Article 9

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 10

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.
2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 11

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Článek 7

1. Každý členský stát přijme všechna potřebná opatření k zajištění účinné implementace a prosazování ustanovení, která provádějí tuto úmluvu, včetně stanovení a aplikace trestních sankcí nebo, bude-li to vhodné, jiných sankcí.

2. Každý členský stát, bera v úvahu důležitost vzdělání při odstraňování dětské práce, přijme účinná a časově určená opatření k:

- a) prevenci účasti dětí v nejhorších formách dětské práce;
- b) poskytnutí nutné a vhodné přímé pomoci pro vyloučení dětí z nejhorších forem dětské práce a pro jejich rehabilitaci a sociální integraci;
- c) zajištění přístupu k bezplatnému základnímu vzdělání a, kdekoli je to možné a vhodné, k odbornému vzdělávání pro všechny děti vyloučené z nejhorších forem dětské práce;
- d) identifikaci a oslovení dětí ve zvláštním nebezpečí; a
- e) zohlednění zvláštní situace dívek.

3. Každý členský stát určí kompetentní orgán odpovědný za implementaci ustanovení provádějících tuto úmluvu.

Článek 8

Členské státy učiní vhodné kroky k tomu, aby si navzájem pomáhaly při provádění ustanovení této úmluvy prostřednictvím rozšířené mezinárodní spolupráce a/nebo pomoci včetně podpory sociálního a ekonomického rozvoje, programů na odstranění chudoby a všeobecného vzdělávání.

Článek 9

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k registraci.

Článek 10

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zaregistrována generálním ředitelem.

2. Úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zaregistruje ratifikace dvou členských států.

3. Poté tato úmluva vstoupí v platnost pro každý další členský stát dvanáct měsíců od data, kdy bude zaregistrována jeho ratifikace.

Článek 11

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let od data, kdy poprvé vstoupila v platnost, aktem sděleným generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který jej zaregistruje. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok od data, kdy byla zaregistrována.

2. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva vypovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Article 12

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.
2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 13

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 14

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 15

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides --
 - (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 11 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
 - (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.
2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 16

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Článek 12

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce vyrozumí všechny členské státy Mezinárodní organizace práce o registraci všech ratifikací a výpovědí, které mu sdělí členské státy Organizace.

2. Když bude oznamovat členským státům Organizace registraci druhé ratifikace, jež mu bude sdělena, upozorní generální ředitel členské státy Organizace na datum, kterým tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 13

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel Mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 14

Kdykoli to bude Správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 15

1. Jestliže konference přijme novou úmluvu, která zcela nebo zčásti reviduje tuto úmluvu, potom pokud nová úmluva nestanoví jinak –

- a) ratifikace členem nové revidující úmluvy bude *ipso iure* znamenat okamžitou výpověď této úmluvy, nehledě na ustanovení výše uvedeného článku 14, s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;
- b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, přestane být tato úmluva členům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členy, kteří ji ratifikovali, avšak neratifikovali revidující úmluvu.

Článek 16

Anglické a francouzské znění této úmluvy jsou stejně závazná.

91**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 19. září 2000 byla v Berlíně podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o spolupráci policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 18. července 2002.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 18 odst. 1 dne 1. srpna 2002.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA**mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo
o spolupráci policejních orgánů a orgánů působících při ochraně
státních hranic v příhraničních oblastech**

Česká republika a Spolková republika Německo,

v úmyslu zintenzivnit oboustranné vztahy a prohloubit spolupráci policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic,

v přesvědčení, že tato spolupráce v příhraničních oblastech má při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, jakož i při potírání trestné činnosti podstatný význam,

s cílem účinněji čelit trestné činnosti přesahující státní hranice v příhraničních oblastech na základě koordinovaných plánů a opatření,

ve snaze co možná nejméně omezovat přeshraniční styk i v podmínkách zesílené kontrolní a pátrací činnosti, se dohodly takto:

**ČÁST I
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ****Článek 1****Předmět spolupráce**

(1) Smluvní státy zintenzivní spolupráci mezi policejními orgány a orgány působícími při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech při potírání trestné činnosti, jakož i při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti. Spolupráce policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech v rámci trestního řízení se řídí touto smlouvou pouze v těch případech, které nejsou upraveny Smlouvou mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodacích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000.

(2) Mezinárodní spolupráce národních ústředí při potírání trestné činnosti, zejména v rámci Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol), bude v souladu s právními předpisy smluvních států doplněna o spolupráci v příhraničních oblastech podle této smlouvy.

(3) Příhraničními oblastmi se ve smyslu této smlouvy rozumí území v působnosti policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic uvedených v článku 2 odst. 1.

Článek 2**Příslušné orgány**

(1) Orgány, které v příhraničních oblastech v rámci své působnosti udržují podle této smlouvy bezprostřední služební styk, jsou:

v České republice

- Policie České republiky správa Jihočeského kraje České Budějovice,
- Policie České republiky správa Západočeského kraje Plzeň,
- Policie České republiky správa Severočeského kraje Ústí nad Labem;
- Policie České republiky krajský úřad vyšetřování Jihočeského kraje České Budějovice,
- Policie České republiky krajský úřad vyšetřování Západočeského kraje Plzeň,
- Policie České republiky krajský úřad vyšetřování Severočeského kraje Ústí nad Labem;

ve Spolkové republice Německo

a) policejní orgány

ve Svobodném státě Sasko

- Policejní prezídium Dresden/Drážďany,
- Policejní prezídium Chemnitz/Saská Kamenice,
- Zemské policejní ředitelství Centrální služby v záležitostech týkajících se říční policie;

ve Svobodném státě Bavorsko

- Policejní prezídium Dolní Bavorsko/Horní Falc,
- Policejní prezídium Horní Franky,
- Policejní prezídium Střední Franky,
- Policejní prezídium München/Mnichov,
- Policejní prezídium Horní Bavorsko;

b) orgány působící při ochraně státních hranic

- Úřad Spolkové ochrany hranic Pirna,
- Úřad Spolkové ochrany hranic Chemnitz/Saská Kamenice,
- Úřad Spolkové ochrany hranic Schwandorf.

(2) Při potírání trestné činnosti v příhraničních oblastech nebo v případě nebezpečí z prodlení může být bezprostřední služební styk s českými orgány uvedenými v odstavci 1 uskutečňován samostatně zemskými kriminálními úřady Saská a Bavorska. To neplatí v případech, které jsou ve výlučné kompetenci útvarů Policie České republiky s celostátní působností na české straně a Spolkového kriminálního úřadu na německé straně.

(3) Spolupráce podle této smlouvy se týká celních orgánů České republiky uvedených v odstavci 4, pokud mají na základě vnitrostátních právních předpisů postavení policejního orgánu. Spolupráce podle této smlouvy se týká celních orgánů Spolkové republiky Německo uvedených v odstavci 4, pokud na základě vnitrostátních právních předpisů plní úkoly v souvislosti se zákazy a omezeními přeshraniční přepravy zboží nebo pokud plní úkoly orgánů působících při ochraně státních hranic uvedených v odstavci 1.

(4) Celními orgány, které v příhraničních oblastech v rámci své působnosti udržují bezprostřední služební styk mezi sebou, jakož i s orgány uvedenými v odstavcích 1 a 2 jsou:

v České republice

- Celní ředitelství České Budějovice,
- Celní ředitelství Plzeň,
- Celní ředitelství Ústí nad Labem;

ve Spolkové republice Německo

- Hlavní celní úřad Löbau,
- Hlavní celní úřad Pirna,
- Hlavní celní úřad Chemnitz/Saská Kamenice,
- Hlavní celní úřad Plauen/Plavno,
- Hlavní celní úřad Hof,
- Hlavní celní úřad Weiden,
- Hlavní celní úřad Passau/Pasov;
- Celní pátrací úřad Dresden/Drážďany,
- Celní pátrací úřad München/Mnichov,
- Celní pátrací úřad Nürnberg/Norimberk.

ČÁST II

SPOLUPRÁCE POLICEJNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ PŮSOBÍCÍCH PŘI OCHRANĚ STÁTNÍCH HRANIC V PŘÍHRANIČNÍCH OBLASTECH

Článek 3

Všeobecná spolupráce

(1) Orgány uvedené v článku 2 budou spolupracovat v rámci svých kompetencí a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, zejména

a) formou výměny informací

1. předáváním informací o trestných činech v příhraničních oblastech, o jejich pachatelích a účastnících, o osobách, které jsou podezřelé, že jsou pachateli nebo účastníky těchto trestných činů, jakož i o okolnostech jejich spáchání a o přijatých opatřeních,
2. předáváním zkušeností a informací, zejména o nových formách trestné činnosti v příhraničních oblastech,
3. pravidelným předáváním informací za účelem vypracovávání společných situačních zpráv pro příhraniční oblasti v dohodnutých termínech,

4. včasným informováním o předpokládaných zvláštních událostech, akcích a zásazích v příhraničních oblastech,
 5. předáváním informací o přeshraniční přepravě nebezpečných zásilek,
 6. výměnou informací a dokumentací z vědeckotechnické oblasti,
 7. vzájemným poskytováním odborné literatury na základě žádosti,
 8. vzájemným informováním o právních a interních předpisech týkajících se předmětu této smlouvy, jakož i o jejich změnách;
- b) zintenzivněním vzájemné komunikace
1. určením kontaktních osob, pokud možno se znalostmi jazyka druhého smluvního státu,
 2. krátkodobým vysíláním konzultantů na základě žádosti,
 3. vzájemnými hospitacemi,
 4. vzájemným poskytováním informací, například informací o důležitých telefonních, faxových a rádiových spojeních, jakož i adres elektronické pošty orgánů uvedených v článku 2;
- c) posílením koordinace policejních zásahů
1. určením koordinačních pracovišť pro potírání trestné činnosti v příhraničních oblastech,
 2. vyhotovováním společných situačních zpráv a zásahových plánů pro příhraniční oblasti,
 3. prováděním koordinovaných opatření po obou stranách státních hranic;
- d) zkvalitněním komunikačních spojení
1. poskytováním linkových rozhraní za účelem přenosu řeči, obrazu a dat,
 2. zřizováním rádiového spojení na koordinovaných kmitočtech přizpůsobeného konkrétním potřebám,
 3. prostřednictvím spolupráce při zajišťování nerušeného provozu policejních rádiových systémů;
- e) vzájemným poskytováním policejně technických prostředků v případě potřeby;
- f) formou opatření v oblasti vzdělávání a výcviku, která zahrnují především
1. předávání zkušeností a informací o metodách potírání trestné činnosti,
 2. pomoc při výuce jazyka druhého smluvního státu,
 3. uskutečňování společných pracovních jednání,
 4. školení specialistů,
 5. účast pozorovatelů na cvičeních.

(2) Orgány uvedené v článku 2 si budou v rámci spolupráce v oblasti potírání trestné činnosti vyměňovat pouze takové informace, které se vztahují k trestné činnosti regionálního významu v příhraničních oblastech. Toto omezení výměny informací neplatí v případě nebezpečí z prodlení.

Článek 4

Zvláštní formy spolupráce

(1) Orgány uvedené v článku 2 si budou navzájem v příhraničních oblastech v rámci své působnosti poskytovat pomoc za účelem odvracení ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti, jakož i za účelem předcházení trestné činnosti. Nebude-li dožádaný orgán příslušný pro vyřízení žádosti, postoupí ji orgánu, který pro vyřízení žádosti příslušný je. O postoupení bude žádající orgán informován.

(2) Žádosti o pomoc podle odstavce 1 týkající se předcházení trestné činnosti budou zásadně zasílány a vyřizovány prostřednictvím národních ústředí smluvních států. Bezprostředně mezi orgány uvedenými v článku 2 mohou být zasílány a vyřizovány, pokud

- a) se týkají trestných činů, u nichž lze předpokládat těžiště jejich páčání a jejich stíhání v příhraničních oblastech,
- b) není možné doručit žádost nebo ji vyřídit včas prostřednictvím národních ústředí, nebo
- c) je bezprostřední spolupráce účelná a příslušná národní ústředna je s tím srozuměna.

(3) Žádosti o pomoc podle odstavce 1 týkající se odvracení ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti si budou bezprostředně zasílat a vyřizovat je orgány uvedené v článku 2. Možnost zasílání a vyřizování takových žádostí prostřednictvím národních ústředí není dotčena.

(4) Žádosti o pomoc podle odstavců 1 až 3 se mohou týkat zejména:

- a) zjišťování držitelů, majitelů a řidičů silničních vozidel, plavidel a letadel,
- b) informací o řidičských průkazech a dokladech k vozidlům, jakož i o srovnatelných oprávněních a dokladech,
- c) zjišťování pobytu a místa bydliště, zjišťování druhu pobytu a prověřování oprávněnosti pobytu,
- d) zjišťování majitelů telefonních, faxových, telexových a internetových přípojek a majitelů přípojek v ostatních oblastech informační a komunikační techniky,
- e) zjišťování totožnosti osob,
- f) informací o původu věcí, například střelných zbraní, silničních vozidel, plavidel a letadel,
- g) zahajování a koordinace prvotních pátracích opatření,
- h) policejních dotazování,
- i) vyhledávání, zajišťování, vyhodnocování a porovnávání stop,
- j) informací z policejních šetření a podkladů, jakož i z informačních systémů, evidencí a jiných souborů podle právních předpisů smluvních států.

Článek 5

Spolupráce ve společně obsazených služebnách

(1) Na území smluvních států mohou být v blízkosti státních hranic zřizována trvale nebo na omezenou dobu pracoviště, která budou obsazena pracovníky orgánů uvedených v článku 2 obou smluvních států a v případě potřeby rovněž pracovníky jejich národních ústředí (dále jen „společně obsazené služebny“). Smluvní státy si rovnoměrně rozdělí náklady na jejich zřízení a provoz.

(2) Ve společně obsazených služebnách budou pracovníci uvedení v odstavci 1 spolupracovat, aby si vyměňovali, analyzovali a dále postupovali informace o záležitostech, které se týkají příhraničních oblastí, a aby se i jiným způsobem podíleli na koordinaci spolupráce podle této smlouvy. Služební styk a výměna informací prostřednictvím národních ústředí nejsou dotčeny.

(3) Pracovníci ve společně obsazených služebnách spadají výlučně pod nařizovací a disciplinární pravomoc svých vnitrostátních orgánů. Společné operativní zásahy budou provádět pracovníci ve společně obsazených služebnách pouze po dohodě orgánů uvedených v článku 2 obou smluvních států a pouze v těch formách, které tato smlouva umožňuje.

Článek 6

Společné formy nasazení

(1) Orgány uvedené v článku 2 mohou za účelem zintenzivnění spolupráce podle této smlouvy

- a) v případě potřeby zřizovat společné hlídky a společně obsazené kontrolní skupiny, v nichž pracovníci orgánů jednoho smluvního státu vykonávají podpůrné činnosti při zásazích na území druhého smluvního státu,
- b) umožnit, aby se pracovníci orgánů druhého smluvního státu mohli v případě potřeby za účelem poskytnutí informací a konzultací podílet na zásazích, při nichž jsou zejména dotčeni občané druhého smluvního státu,
- c) v případě potřeby vytvářet společná vedení zásahů za účelem poskytování informací a konzultací,
- d) podle koordinovaných plánů vždy na území svého státu se podílet na pátracích akcích přesahujících státní hranice,
- e) plánovat a provádět společné programy prevence kriminality.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) a c) se nepoužijí v případě spolupráce v rámci trestního řízení.

Článek 7

Podpora ze strany pracovníků druhého smluvního státu

(1) V případě naléhavé potřeby může každý smluvní stát za účelem odvracení ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti, jakož i za účelem potírání trestné činnosti podřídit vlastní pracovníky orgánů uvedených v článku 2 orgánům druhého smluvního státu uvedeným v článku 2, aby je podpořili při plnění policejních úkolů.

(2) Podpora podle odstavce 1 může být poskytnuta pouze, pokud se tak dohodnou pracovníci obou smluvních států, kteří jsou k tomu oprávněni na základě vnitrostátních právních předpisů.

(3) Naléhavá potřeba podpory podle odstavce 1 při odvracení ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti nastává zejména tehdy, jestliže by bylo potřebné policejní opatření bez nasazení pracovníků podle odstavce 1 zmařeno nebo vážně ohroženo, a při potírání trestné činnosti, jestliže by bez nasazení pracovníků podle odstavce 1 byla policejní šetření neúspěšná nebo zásadním způsobem ztížena.

(4) Pracovníci poskytující podporu podle odstavce 1 smějí plnit policejní úkoly pouze pod vedením orgánu druhého smluvního státu, který bude řídit zásah, a zpravidla za přítomnosti pracovníků druhého smluvního státu. Za jednání pracovníků poskytujících podporu nese odpovědnost smluvní stát, jehož orgán řídí zásah.

Článek 8

Pronásledování

(1) Pracovníci orgánů uvedených v článku 2, kteří pronásledují osobu, která se vyhýbá hraniční nebo celní kontrole, jsou oprávněni pokračovat v pronásledování přes státní hranice na území druhého smluvního státu bez jeho předchozího souhlasu, jestliže jeho příslušné orgány nemohly být s ohledem na zvláštní naléhavost záležitosti informovány předem nebo nejsou včas na místě, aby pronásledování převzaly. První věta platí rovněž pro pronásledování osoby, která se na území České republiky ve vzdálenosti až do dvaceti pěti kilometrů od státních hranic a na území Spolkové republiky Německo ve vzdálenosti až do třiceti kilometrů od státních hranic vyhýbá policejní kontrole nebo kontrole celního orgánu prováděné za účelem potírání přeshraniční trestné činnosti anebo pátrání po pachatelích trestných činů.

(2) Pronásledování uvedené v odstavci 1 se provádí bez prostorového nebo časového omezení a za následujících obecných předpokladů:

- a) Pronásledující pracovníci jsou vázáni ustanoveními tohoto článku a právními předpisy druhého smluvního státu; musí dodržovat pokyny příslušných orgánů tohoto smluvního státu.
- b) Pronásledující pracovníci navážou neprodleně, zpravidla ještě před překročením státních hranic, kontakt s příslušným orgánem druhého smluvního státu. Pronásledování musí být zastaveno, jakmile to bude požadovat smluvní stát, na jehož území má být pronásledování prováděno nebo se již provádí. Na žádost pronásledujících pracovníků zadrží pracovníci příslušného orgánu druhého smluvního státu dotčenou osobu, aby zjistili její totožnost a učinili příпустná opatření.
- c) Jestliže není požádáno o zastavení pronásledování a jestliže příslušný orgán druhého smluvního státu nelze včas zapojit, smějí pronásledující pracovníci osobu zadržet do doby, než pracovníci příslušného orgánu druhého smluvního státu zjistí její totožnost a učiní příпустná opatření.
- d) Vstup do obydlí je nepřípustný. V ostatních případech lze do budov vstupovat pouze tehdy, jedná-li se o veřejně přístupné provozní nebo prodejní prostory během pracovní, provozní nebo prodejní doby.
- e) Pronásledující pracovníci musí být jednoznačně rozpoznatelní, například uniformou, páskou na paži nebo označením umístěným na vozidle; nošení civilního oděvu při současném použití maskovaného služebního vozidla bez výše uvedeného označení je nepřípustné; pronásledující pracovníci musí být vždy schopni prokázat svou služební funkci.
- f) Pronásledovaná osoba, která je zadržena podle ustanovení písmene c), smí být v souvislosti se svým předvedením k příslušnému orgánu druhého smluvního státu podrobena pouze bezpečnostní prohlídce; během převozu jí smějí být nasazena pouta na ruku. Předměty, které má tato osoba u sebe, smějí být předběžně zajištěny do doby, než bude převzata příslušnými orgány druhého smluvního státu.
- g) Pronásledující pracovníci se hlásí po každém zákroku podle odstavce 1 u příslušných orgánů druhého smluvního státu a podají zprávu; na žádost těchto orgánů jsou povinni setrvat k dispozici na místě až do objasnění okolností zákroku. To platí i v případech, kdy pronásledování neskončí zadržením.

(3) Vlády smluvních států se budou navzájem diplomatickou cestou informovat o tom, které orgány jsou příslušné podle odstavců 1 a 2.

Článek 9

Zřízení pravidelné ohlašovací služby za účelem potírání nedovoleného překračování státních hranic a převaděčské činnosti

(1) Za účelem potírání nedovoleného překračování společných státních hranic a převaděčské činnosti zřídí smluvní státy mezi sebou pravidelnou ohlašovací službu.

(2) Ohlašovací služba spočívá zejména ve stálé výměně informací o migračních pohybech, jejich rozsahu, struktuře a možných cílech, dále informací o pravděpodobných migračních trasách a dopravních prostředcích používaných při nedovoleném překračování státních hranic, jakož i o organizaci převaděčských skupin. V rámci ohlašovací služby budou dále vyměňovány zprávy a analýzy vztahující se ke konkrétní situaci nebo pravidelné situační zprávy a analýzy a budou vzájemně sdělována zamýšlená opatření, která by mohla mít význam pro druhý smluvní stát.

(3) Ministerstvo vnitra České republiky a Spolkové ministerstvo vnitra Spolkové republiky Německo si vzájemně diplomatickou cestou oznámí orgány, které budou plnit úkoly pravidelné ohlašovací služby.

Článek 10

Společné porady

V rámci spolupráce na základě této smlouvy se budou v případě potřeby zástupci orgánů uvedených v článku 2 setkávat na poradách.

ČÁST III

PŘÁVNÍ POMĚRY

Článek 11

Právní postavení a oprávnění pracovníků orgánů druhého smluvního státu

(1) Působí-li pracovníci orgánů uvedených v článku 2 nebo národních ústředí v rámci spolupráce podle této smlouvy na území druhého smluvního státu, nemohou tam vykonávat žádná výkonná oprávnění, pokud tato smlouva výslovně nestanoví jinak. Pracovníci jsou však oprávněni:

- a) nosit uniformu a služební zbraň, jakož i ostatní povolené donucovací prostředky jako slzotvorné prostředky, pouta a obušek, ledaže orgán uvedený v článku 2 smluvního státu, na jehož území pracovníci působí, v konkrétním případě sdělí, že to nepovoluje nebo že to povoluje jen za určitých podmínek,
- b) v případě nutné obrany použít služební zbraň,
- c) vstupovat na území druhého smluvního státu a zdržovat se tam do potřebné vzdálenosti od státních hranic po dobu nezbytnou k plnění úkolů podle této smlouvy bez víza a bez cestovního dokladu, pokud mají u sebe platný služební průkaz s fotografií a podpisem,
- d) používat služební motorové vozidlo nebo plavidlo. Po dohodě s příslušnými policejními orgány druhého smluvního státu mohou pracovníci orgánů uvedených v článku 2 při zásazích přesahujících státní hranice použít též letadla. Při zásazích přesahujících státní hranice podléhají pracovníci týmž pravidlům pro dopravu jako pracovníci smluvního státu, na jehož území zásah probíhá.

(2) Pokud je to nezbytné pro plnění úkolů podle této smlouvy, mohou pracovníci uvedení v odstavci 1 překračovat státní hranice i mimo hraniční přechody.

(3) Každý smluvní stát je povinen chránit pracovníky druhého smluvního státu vyslané na jeho území a pomáhat jim stejným způsobem jako pracovníkům vlastním.

(4) Z hlediska služebního poměru podléhají pracovníci uvedení v odstavci 1, zejména pokud jde o disciplinární předpisy a předpisy upravující jejich odpovědnost, výlučně právním předpisům platným v jejich státě.

(5) Pracovníci uvedení v odstavci 1 nepotřebují pro svou činnost na území druhého smluvního státu v rámci spolupráce podle této smlouvy povolení k zaměstnání.

Článek 12

Celní ustanovení

(1) Všechny předměty určené pro služební potřebu dovážené nebo vyvážené pracovníky orgánů uvedených v článku 2 nebo národních ústředí, kteří působí v rámci spolupráce podle této smlouvy na území druhého smluvního státu, jsou osvobozeny od cel, daní, jiných dávek či poplatků.

(2) Od cel, daní, jiných dávek či poplatků jsou osvobozeny i předměty osobní potřeby včetně potravin, které převážejí pracovníci podle odstavce 1 na území druhého smluvního státu a které potřebují během služebního pobytu.

(3) Služební nebo soukromá vozidla, jakož i plavidla nebo letadla využívaná pracovníky podle odstavce 1 v rámci spolupráce podle této smlouvy na území druhého smluvního státu jsou osvobozena od cel, daní, jiných dávek či poplatků při zachování odpovídajících kontrolních opatření.

(4) Zákazy dovozu a vývozu, jakož i dovozní a vývozní omezení se nepoužijí na předměty a vozidla uvedená v odstavcích 1 až 3.

Článek 13

Odpovědnost za škody

(1) Smluvní státy se navzájem zřikají veškerých nároků na náhradu škody způsobené ztrátou nebo poškozením majetkových hodnot, které jsou jejich vlastnictvím, jestliže byla škoda způsobena pracovníkem orgánu uvedeného v článku 2 nebo národní ústředny druhého smluvního státu při plnění úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy.

(2) Smluvní státy se navzájem zřikají veškerých nároků na náhradu škody způsobené újmou na zdraví nebo

smrtí pracovníka orgánu uvedeného v článku 2 nebo národní ústředny, jestliže škoda vznikla při plnění úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy. Tím nejsou dotčeny nároky na náhradu škody pracovníka nebo pozůstalých osob.

(3) Způsobí-li pracovník orgánu uvedeného v článku 2 nebo národní ústředny jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu při plnění úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy škodu třetí osobě, odpovídá za škodu ten smluvní stát, na jehož území vznikla, a to podle právních předpisů, které by se použily v případě, že by škodu způsobil jeho vlastní pracovník. Celková částka náhrady škody, kterou tento smluvní stát poskytne poškozeným nebo jejich právním nástupcům, mu bude uhrazena smluvním státem, jehož pracovník škodu způsobil. Předchozí věta se nepoužije, pokud škoda vznikla při plnění policejních úkolů podle článku 7.

(4) Orgány smluvních států budou úzce spolupracovat, aby usnadnily vyřízení nároků na náhradu škody. Zejména si budou vyměňovat veškeré jim dostupné informace o škodních případech ve smyslu tohoto článku.

(5) Ustanovení odstavce 1 a první věta odstavce 2 se nepoužijí, jestliže byla škoda způsobena úmyslně nebo z hrubé nedbalosti.

Článek 14

Další podmínky spolupráce

(1) Má-li některý ze smluvních států za to, že splnění žádosti o pomoc nebo jiné opatření na základě této smlouvy mohou omezit jeho svrchovanost, ohrozit jeho bezpečnost nebo jiné podstatné zájmy nebo porušit jeho právní předpisy, může pomoc nebo opatření zcela nebo zčásti odepřít nebo je může vázat na splnění určitých podmínek.

(2) Dokumentace, informace a policejné technické prostředky, které orgány uvedené v článku 2 obdržely na základě této smlouvy, nesmí být bez předchozího souhlasu orgánu, který dokumentaci, policejné technické prostředky či informace předal, postupovány třetím osobám.

(3) Ochrana utajovaných dokumentací, informací a policejné technických prostředků předaných druhým smluvním státem se řídí zvláštní dohodou o vzájemné ochraně utajovaných skutečností.

Článek 15

Ochrana osobních údajů

Pokud jsou na základě této smlouvy předávány osobní údaje (dále jen „údaje“), platí následující ustanovení s tím, že je nutno dodržovat právní předpisy obou smluvních států:

- a) Použití údajů příjemcem je přípustné pouze k účelům uvedeným v této smlouvě a pouze za podmínek stanovených předávajícím orgánem. Kromě toho je jejich použití přípustné za účelem potírání trestných činů závažného významu, jakož i za účelem odvracení závažných ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti.
- b) Příjemce na požádání informuje předávající orgán o použití předaných údajů a o výsledcích tím dosažených.
- c) Předávající orgán je povinen dbát na správnost údajů, které zamýšlí předat, jakož i na jejich potřebnost a přiměřenost s ohledem na účel sledovaný předáním. Přitom je předávající orgán povinen dbát na zákazy předávání údajů platné podle jeho vnitrostátních právních předpisů. K předání údajů nedojde, lze-li důvodně předpokládat, že by tím byly porušeny právní předpisy nebo omezeny oprávněné zájmy dotčené osoby. Ukáže-li se, že byly předány nesprávné údaje nebo údaje, které nesměly být předány, je předávající orgán povinen tuto skutečnost sdělit neprodleně příjemci. Ten je povinen provést opravu nebo zničení údajů.
- d) Dotčené osobě je nutno na její žádost poskytnout informaci o údajích o ní existujících, jakož i o zamýšleném účelu jejich použití. Tato informace však nebude poskytnuta, pokud veřejný zájem neposkytnout informaci převažuje nad zájmem dotčené osoby. Jinak se právo dotčené osoby na poskytnutí informace o údajích k ní existujících řídí právními předpisy toho smluvního státu, na jehož území bylo o informaci požádáno.
- e) Při předávání údajů upozorní předávající orgán na lhůty pro zničení údajů platné podle jeho vnitrostátních právních předpisů. Nezávisle na těchto lhůtách je nutno předané údaje zničit, pokud již nejsou potřebné k účelu, za jakým byly předány.
- f) Předávající orgán a příjemce jsou povinni vést evidenci předání a převzetí údajů.
- g) Předávající orgán a příjemce jsou povinni účinně chránit předávané údaje proti neoprávněnému přístupu k nim, proti jejich změnám bez souhlasu předávajícího orgánu a proti jejich neoprávněnému dalšímu předávání a neoprávněnému zveřejňování.

ČÁST IV ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Vztah k jiným právním úpravám

Závazky smluvních států vyplývající z jiných mezinárodních smluv, jejichž stranou jsou, jakož i povinnosti stanovené vnitrostátními právními předpisy nejsou touto smlouvou dotčeny.

Článek 17

Prováděcí ujednání a změny

(1) Ministerstvo vnitra České republiky na české straně a Spolkové ministerstvo vnitra Spolkové republiky Německo nebo Státní ministerstvo vnitra Svobodného státu Sasko nebo Státní ministerstvo vnitra Svobodného státu Bavorsko na německé straně mohou na základě a v rámci této smlouvy uzavírat ujednání k jejímu provádění. Zejména si dohodnou zřízení společně obsazených služeben podle článku 5 odst. 1 a s tím související podrobnosti.

(2) Vlády smluvních států si diplomatickou cestou vzájemně oznámí změny v označení a působnosti orgánů uvedených v této smlouvě.

(3) Vlády smluvních států se mohou formou výměny nót dohodnout na změnách příhraničních oblastí ve smyslu článku 1 odst. 3.

Článek 18

Vstup v platnost a výpověď

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze. Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.

(2) Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý smluvní stát ji může kdykoliv písemně vypovědět diplomatickou cestou. Výpověď nabývá účinnosti šest měsíců po dni, v němž byla výpověď doručena druhému smluvnímu státu.

(3) Registraci Smlouvy u sekretariátu Organizace spojených národů podle článku 102 Charty Organizace spojených národů zajistí Spolková republika Německo. Česká republika bude o provedené registraci informována s uvedením registračního čísla Organizace spojených národů, jakmile bude toto potvrzeno sekretariátem Organizace spojených národů.

Dáno v Berlíně dne 19. září 2000 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku
Mgr. Stanislav Gross v. r.
ministr vnitra

Za Spolkovou republiku Německo
Reinhard Hilger v. r.
ministerský ředitel
Ministerstva zahraničních věcí

Otto Schily v. r.
spolkový ministr vnitra

92

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. července 1995 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o propojení české dálnice D5 a německé dálnice A6 na společných státních hranicích výstavbou hraničního mostu.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Bonnu dne 5. září 1997.

Smlouva se na základě svého článku 14 odst. 3 předběžně prováděla ode dne podpisu a na základě ustanovení odstavce 2 téhož článku vstoupila v platnost dne 1. listopadu 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o propojení české dálnice D5 a německé dálnice A6 na společných státních hranicích výstavbou hraničního mostu

Česká republika a Spolková republika Německo,

vedeny přáním usnadnit silniční provoz mezi oběma státy a tranzitní dopravu přes svá výsostná území,
se dohodly takto:

Článek 1

Předmět Smlouvy

(1) Dálnice D5 na výsostném území České republiky ve směru na západ a dálnice A6 na výsostném území Spolkové republiky Německo ve směru na východ budou propojeny na společných státních hranicích.

(2) K tomuto účelu se na výsostném území České republiky a výsostném území Spolkové republiky Německo vybuduje hraniční dálniční most (dále jen „hraniční most“).

(3) Smluvní státy dokončí podle možnosti hraniční most v roce 1997.

Článek 2

Příprava a provedení stavby

(1) Průzkumné práce a geodetické zaměření provedou smluvní státy každý na svém výsostném území a na své náklady.

(2) Spolková republika Německo převezme:

- a) přípravu,
 - b) vypsání výběrového řízení,
 - c) zadání zakázky,
 - d) přezkoumání realizačních podkladů,
 - e) stavební dozor,
 - f) přezkoumání fakturace smluvních výkonů a
 - g) návrh rozdělení nákladů podle ustanovení této smlouvy
- pro hraniční most vždy po dosažení shody s Českou republikou.

(3) Hraniční most bude připravován, realizován a převzat podle norem a stavebních předpisů platných ve Spolkové republice Německo. Pro jednotlivé části stavby mohou smluvní státy dohodnout použití českých předpisů.

Článek 3

Stavební povolení a výkup pozemků

(1) Každý smluvní stát zajistí, aby byla včas vydána povolení a schválení a provedeny přejímky podle jeho právních předpisů, potřebné ke stavbě hraničního mostu.

(2) Každý smluvní stát zajistí na vlastní náklady, aby na jeho výsostném území byly včas k dispozici pozemky trvalého a dočasného záboru, potřebné pro stavbu hraničního mostu.

(3) Zaměření a vytyčení potřebných pozemků provede každý smluvní stát na svém výsostném území a na své náklady.

Článek 4

Přejímka

Po dokončení stavebních prací bude hraniční most převzat Spolkovou republikou Německo podle německého práva používaného pro veřejné stavební zakázky za účasti zhotovitelů. Česká republika bude při přejímce zastoupena příslušnými orgány. Spolková republika Německo bude dohlížet na záruční lhůty hraničního mostu a bude uplatňovat záruční požadavky i jménem České republiky.

Článek 5

Údržba

- (1) Údržba se skládá z provozní údržby, stavební údržby a obnovy.
- (2) Přejímkou hraničního mostu převezme každý smluvní stát na svém výsostném území a na své náklady provozní údržbu hraničního mostu včetně zajištění bezpečnosti provozu a zimní údržby.
- (3) Od okamžiku, uvedeného v odstavci 2, převezme Spolková republika Německo stavební údržbu a obnovu hraničního mostu. Hranicí pro tuto činnost je východní konec hraničního mostu, včetně krajní opěry na výsostném území České republiky. Tyto činnosti budou prováděny ve vzájemné shodě s Českou republikou.
- (4) Příslušné orgány smluvních států mohou o druhu, rozsahu a provádění údržbových prací podle odstavců 1 až 3 sjednat zvláštní ujednání.

Článek 6

Náklady

- (1) Náklady na stavbu, stavební údržbu a obnovu hraničního mostu hradí smluvní státy každý polovinou. Při rozdělování těchto nákladů nebude zohledněna německá daň z obratu, která je obsažena v nákladech. Touto daní bude zatížena pouze Spolková republika Německo.
- (2) Česká republika uhradí Spolkové republice Německo správní náklady ve výši deseti procent nákladů na stavbu, stavební údržbu a obnovu připadající na ní podle odstavce 1 bez německé daně z obratu.
- (3) Existující podklady potřebné pro přípravu hraničního mostu budou dány bezúplatně vzájemně k dispozici.

Článek 7

Platby

- (1) Česká republika uhradí Spolkové republice Německo svůj podíl na splátkách, které budou v souladu s postupem stavebních prací poskytovány zhotovitelům. Časový plán pro splatnost a předpokládanou výši splátek bude sestaven při zadávání zakázky.
- (2) Spolková republika Německo sdělí České republice dva měsíce předem odhadovanou finanční potřebu pro splátkování a současně bude informovat o stavu plateb formou přehledů, ve kterých budou uvedeny výše a termíny plateb.
- (3) Česká republika uhradí zbytek svého podílu na nákladech po konečné přejímce a vyúčtování.
- (4) Všechny platby se uskuteční v německých markách.
- (5) Při rozdílných názorech nesmí být zadržovány nesporné částky.
- (6) Česká republika obdrží stejnopisy stavebních smluv, objednávek a přezkoušených podkladů pro vyúčtování.

Článek 8

Právo vstupu

- (1) Státní příslušníci smluvních států a státní příslušníci států, kteří se podílejí na stavbě hraničního mostu, v žádném z obou smluvních států a v žádném z členských států Evropské unie nepodléhají vízové povinnosti, směji ke splnění úkolu podle této smlouvy překračovat státní hranice v prostoru staveniště hraničního mostu a zdržovat se v té části staveniště, která leží na výsostném území druhého smluvního státu, aniž by k tomu potřebovali povolení k pobytu, pokud u sebe mají platný a uznávaný dokument, který opravňuje k překročení státních hranic mezi smluvními státy.

Státní příslušníci jiných států, kteří podléhají vízové povinnosti, směji ke splnění úkolu podle této smlouvy překračovat státní hranici v prostoru staveniště a zdržovat se v té části staveniště, která leží na výsostném území druhého smluvního státu, pokud jim bylo uděleno vízum a mají u sebe platný a uznávaný dokument, který opravňuje k překročení státních hranic mezi smluvními státy.

- (2) Zaměstnanci uvedení v odstavci 1 podléhají právním předpisům o udělování pracovního povolení zahraničním státním příslušníkům zaměstnaným ve Spolkové republice Německo bez ohledu na to, zda práce budou prováděny na výsostném území České republiky nebo Spolkové republiky Německo.

- (3) Smluvní státy se zavazují převzít kdykoliv bez formalit zpět osoby, které na základě této smlouvy vstoupily na výsostné území druhého smluvního státu a které

- a) porušily ustanovení této smlouvy

nebo

b) se tam protiprávně zdržují.

(4) Jednotlivé otázky k udržení bezpečnosti a pořádku v prostoru staveniště hraničního mostu budou řešeny místně příslušnými hraničními orgány ve vzájemné shodě.

(5) Odstavce 1 až 4 platí obdobně pro opatření k údržbě hraničního mostu.

(6) Ustanovení tohoto článku platí potud a pokud mezi smluvními státy nejsou v platnosti zvláštní smluvní úpravy o překračování státních hranic a o zpětném přebírání osob.

Článek 9

Daňová a celní ustanovení

(1) Prostor staveniště hraničního mostu a po jeho dokončení hraniční most samotný, pokud se nacházejí na výsostném území České republiky, se považují pro uplatnění právních předpisů České republiky o dani z přidané hodnoty a právních předpisů Spolkové republiky Německo o dani z obratu za výsostné území Spolkové republiky Německo, pokud se jedná o dodávky předmětů a ostatních výkonů určených pro stavbu hraničního mostu nebo pro jeho stavební údržbu a obnovu.

(2) Na zboží, které bude dováženo z výsostného území jednoho smluvního státu na výsostné území druhého smluvního státu, nebudou s výjimkou cel uplatňovány žádné dovozní poplatky, pokud toto zboží bude použito na výstavbu nebo údržbu hraničního mostu. Toto platí od zahájení stavby. Jistoty se nepožadují. První věta neplatí při dovozu zboží pro veřejnou správu.

(3) Zboží potřebné pro výstavbu nebo pro údržbu hraničního mostu nepodléhá při dovozu a vývozu žádným zákazům a omezením.

(4) Příslušné daňové a celní orgány obou smluvních států se vzájemně vyrozumí a poskytnou si všechny potřebné informace a podporu při uplatňování svých vnitrostátních právních a správních předpisů v rámci ustanovení odstavců 1 až 3. Zástupci těchto orgánů jsou oprávněni zdržovat se na staveništi hraničního mostu a po jeho dokončení na hraničním mostu samotném a provádět tam opatření v rámci ustanovení odstavců 1 až 3, která jsou obsažena v jejich vnitrostátních právních a správních předpisech. V ostatním zůstávají příslušná výsostná práva smluvních států nedotčena.

Článek 10

Ochrana dat

Pokud budou na základě této smlouvy podle vnitrostátních právních předpisů předávána osobní data, platí následující ustanovení při respektování vnitrostátních právních předpisů platných pro každý smluvní stát.

- a) Použití dat příjemcem je přípustné pouze pro daný účel a za podmínek stanovených předávajícím místem.
- b) Příjemce podá předávajícímu místu na vyzvání informaci o použití předaných dat a o takto dosažených výsledcích.
- c) Osobní data smějí být předána výhradně příslušným místům. Další předávání jiným místům může být provedeno pouze s předchozím souhlasem předávajícího místa.
- d) Předávající místo je povinno dbát na správnost předávaných dat, jakož i na potřebnost a přiměřenost ve vztahu k účelu, ke kterému jsou předávána. Přitom je třeba dbát na zákazy předávání dané příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Pokud se prokáže, že byla předána nesprávná data nebo data, která nesměla být předána, je třeba to neprodleně sdělit příjemci. Ten je povinen je opravit nebo zničit.
- e) Dotčenému se na jeho žádost podají informace o údajích existujících o jeho osobě i o předpokládaném účelu jejich použití. Povinnost poskytnout tyto informace odpadá, pokud z uvážení vyplýne, že veřejný zájem neposkytnout informace převažuje nad zájmy dotčeného na získání informací o datech. V ostatním se řídí právo dotčeného na získání informací o poskytovaných údajích o jeho osobě podle vnitrostátních právních předpisů toho smluvního státu, na jehož výsostném území se o informace žádá.
- f) Pokud je někdo protiprávně poškozen v důsledku předání údajů v rámci výměny dat podle této smlouvy, ručí mu v této věci přejímající místo podle svých vnitrostátních právních předpisů. Ve vztahu k poškozenému se ke svému vyvinění nemůže odvolávat na to, že poškození bylo způsobeno předávajícím místem.
- g) Předávající místo upozorní při předání na lhůty likvidace dat stanovené vnitrostátními právními předpisy jeho státu. Nezávisle na těchto lhůtách je třeba zlikvidovat předaná osobní data, pokud nejsou dále potřebná pro účel, pro který byla předána.
- h) Předávající a přejímající místa jsou povinna vést evidenci předání a převzetí osobních údajů.
- i) Předávající a přejímající místa jsou povinna chránit předávané osobní údaje účinně před nepovolaným přístupem, nepovolanými změnami a nepovolaným zveřejněním.

Článek 11

Smíšená komise

(1) Smluvní státy vytvoří smíšenou komisi pro stavbu hraničního mostu. Ta se skládá z obou vedoucích delegací, ze 3 stálých členů každé strany a z dalších členů vyslaných každým smluvním státem na zasedání. Smluvní státy si vzájemně sdělí vedoucího své delegace ve smíšené komisi a tyto 3 stálé členy. Vedoucí každé delegace může požádáním vedoucího druhé delegace svolat jednání komise pod svým předsednictvím. Jednání na jeho přání se musí uskutečnit nejpozději do jednoho měsíce po doručení tohoto vyzvání.

(2) Smíšená komise má za úkol objasňovat otázky spojené se stavbou hraničního mostu a předkládat smluvním státům doporučení.

(3) Každá delegace ve smíšené komisi může požádat příslušné orgány druhého smluvního státu o předložení podkladů, které považuje za potřebné k přípravě závěrů komise.

(4) Smíšená komise přijímá své závěry ve vzájemné shodě.

Článek 12

Rozdílné názory

Rozdílnosti názorů týkající se výkladu nebo provádění této smlouvy budou řešit příslušné orgány smluvních států. Příslušné orgány smluvních států mohou za tímto účelem požádat o stanovisko smíšenou komisi. Nepodaří-li se příslušným orgánům tyto rozdílnosti názorů urovnat, budou je řešit, pokud možno, smluvní státy.

Článek 13

Závěrečné ustanovení

Smluvní státy budou provádět tuto smlouvu prostřednictvím svých příslušných orgánů.

Článek 14

Vstup v platnost

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Bonnu.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost první den druhého měsíce po výměně ratifikačních listin.

(3) V zájmu uvedení hraničního mostu do provozu v nejkratší možné době budou ustanovení této smlouvy předběžně používána již ode dne jejího podpisu, a tím ještě před jejím vstupem v platnost podle příslušných vnitrostátních právních předpisů.

Článek 15

Doba platnosti a změny Smlouvy

(1) Tato smlouva se sjednává na dobu neurčitou. Může být změněna, doplněna nebo zrušena jen ve vzájemné shodě mezi smluvními státy.

(2) Pokud dojde při provádění Smlouvy ke značným obtížím nebo pokud se podstatně změní podmínky existující při jejím uzavření, budou smluvní státy na požádání jednoho smluvního státu jednat o změně Smlouvy nebo o jejím zrušení a nové úpravě.

Dáno v Praze dne 13. července 1995 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a německém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku

Ing. Ivan Foltýn v. r.
náměstek ministra dopravy

Za Spolkovou republiku Německo

Dr. Rolf Hofstetter v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

Dr. Ing. Hans-Jürgen Huber v. r.
ministerský ředitel
Spolkového ministerstva dopravy

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 72 92 70 11, fax (02) 72 95 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč, druhá záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč, třetí záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 05/45 17 50 80; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 0627/322 132, fax: 0627/370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Náchod:** Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/424546; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7, Knihkupectví Seidl, Štěpánská 30; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362; **Praha 10:** BMSS START, Vinohradská 190, Mediaprint & Kapa Pressegross, Štěrboboholská 1404/104; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartoškova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** L + N knihkupectví, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s.r.o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoony, s.r.o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zařizování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.